

ferende, og der ikke kan ventes til næste Rigsdag.

Forsaavidt den ærede Forslagsstiller mener, at Regjeringen er betrygget ved den Indflydelse, den har i Bestyrelsen, saa forekommer det mig, at deri ligger en Feiltagelse, thi den omhandlede Afgjørelse skulde foregaae i det første Aar, og i det første Aar vil jo Regjeringen ikke have nogen Deelagtighed i Bestyrelsen. Det er først, naar Jernbaneanlægget til Korsør skal træde i Virksomhed, og de nye Statuter med, hvad dertil horer, ere udarbejdede, at Regjeringen faaer Indflydelse i Selskabets Bestyrelse; men for Tiden er Selskabet selv raadigt over sine Anliggender, og vil vistnok ogsaa, navnlig naar det fik den attraaede Concession, selv blive raadigt over dens Benyttelse inden Lovens Grændser. Naar det er sagt, at Selskabet var fornøiet med at træde tilbage og overlade en anden Entrepreneur Anlægget, saa skal jeg lade det staae ved sit Værd, hvis Concessionen engang var givet; men jeg skal gjentage, at det ikke er nogen sær Mistillid til dette Selskab eller nogen Misfornøielse med dets Virksomhed, som har foranlediget mig til at forelægge det høitagtede Thing forskjellige Bemærkninger, som jeg haaber ville komme under Overveielse, naar et Udvalg maatte blive nedsat, og navnlig maa jeg bemærke, at, naar Sagen kommer til 2den Behandling, antager jeg, at Finanzministeren, hvis Udvalget gjør Indstilling om Forrettigheder, som man ikke anseer for tilraadelige, nærmere selv vil ytre sig om Sagen, idet han idag har overladt Indenrigsministeren, hvem Jernbanevæsenet nærmest er underlagt, at fremsætte, hvad der er yttret for det ærede Thing.

Utsættelse: Jeg har ikke ret forstaaet den ærede Forslagsstiller, om han skulde være villig til mellem de forskjellige Ting, som han af sit Forslag synes at være villig til at opgive, ogsaa at opgive den første Linie, hvor det hedder: „naar det sjællandske Jernbaneselskab forinden Udgangen af Aaret 1853“, og ændre den til: „naar et Selskab eller naar en juridisk Person“ — eller kort sagt gjøre det til en almindelig Bemyndigelse for Regjeringen til i Aarets Løb at træffe Foranstaltninger med Hvilken som helst til at gaae ind paa en

saadan Forretning. Det vilde jo gjøre Sagen meget lettere; thi derved bortfaldd da virkelig den, som det forekommer mig, begrundede Indvending, at der uden nogen som helst Sikkerhed og for en aldeles uvis Sag paa et Aar gives et Monopol til det sjællandske Jernbaneselskab. Man maa jo vel lægge Mærke til, hvad en saadan Sag kan bruges til; vi vide jo Allesammen, hvad det vil sige at organisere et Actieselskab og udstede Actieløster, at der drives en betydelig Handel med disse Actieløster, og at der gives mange Tilfælde, hvor der ikke er kommet det Allermindste ud af Sagen uden et Actiespil. Men til et Spil af den Art bør en lovgivende Forsamling aldrig laane sin Haand; det staaer ikke i dens Magt absolut at forhindre det, men den bør ikke række en Hjælp som Haand dertil, men den bør ved enhver Leilighed have den Overthyndning, at der ligger en alvorlig Mening bagved Sagen. Saaledes som dette Forslag er stillet, troer jeg meget gjerne, at der ligger en alvorlig Mening bagved, men der ligger aldeles ingen Sikkerhed for, at der er en saadan alvorlig Mening tilstede, og, naar vi nu lægge Mærke til, at hele Europa for Diebliffet lever i Spil, saa kunde ogsaa et Spil ved Hjælp af et Foretagende af denne Art lisse sig ind her, og det var en Mulighed, som det dog ikke var værd at gaae ind paa. Jeg mener paa ingen Maade hermed, at vi skulle stille denne Sag nogen Hindring i veien, og allermindst skulle vi gjøre det paa dette Standpunkt, men vi skulle lade den komme til 2den Behandling, for at see, om vi der virkelig kunne frigjøre os f. Ex. for de 100 Aars Gneberettigelse; thi det er en meget lang Gneberettigelse, og jeg troer ogsaa, at den ærede Forslagsstiller selv har erkjendt, at den uden videre Skade kunde affortes. Der er en anden Bemærkning, som ogsaa er bleven gjort af den ærede Indenrigsminister, og, saavidt jeg troer, ogsaa gunstigt optaget af den ærede Forslagsstiller, nemlig den, at der skulde bestaae en Tilbagejædsret. Naar det blev en almindelig Ret for Regjeringen i Aarets Løb at kunne gaae ind paa et saadant Foretagende, om endogsaa det Fortrin skulde gives til det nu bestaaende roeskilbste-korsørske Jernbaneselskab, at det ingen anden Sikkerhed be-